

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. III. Statuitur in quo situs si hic dæmonum per ignem cruciatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

SECTIO TERTIA.

Statuitur in quo situs hic demonum per ignem cruciatus.

I. *Communis omnium conceptus est, aliam ab igne pati pœnam demonum, quam per alligationem.*

VT meam hac de re sententiam aperiam: existimo opinionem illam de cruciatu per alligationem ad ignem sustineri probabiliter posse: contra tamen illam est, nam ut rectè Suarez & Maratius citati, Lessius lib. 13. de perfectionibus divinis, cap. trigesimo circa initium, & alii, communis sensus & conceptio fidelium est, aliam ab igne pati pœnam demones, & animas, quam per meram ad eum alligationem: imò Scriptura & Patres aliam apertè innuunt, ut probat locus ille Sancti Augustini suprâ citatus, ubi ignem dicit *veris sed miris modis torquere spiritus*: at si merè per alligationem torqueat, modus non est adeo mirus. Deinde dives ille in inferno petiit levari sibi dolorem, non liberari ex illo loco; ergo præcipua pœna, quæ ipsum cruciabat, non erat alligatio, vel detentio in loco illo, & igne. Tertio Intelligentiæ sphaerarum caelestium motrices infra suas quæque sphaeras ita continentur, ut inde discedere nequeant, & tamen hac inclusione non torquentur pœnâ sensus. Quarto animæ puerorum sine baptismo decedentium, juxta hanc sententiam cruciantur pœnâ sensus, cum ad locum subterraneum sint alligatæ, & in eo conclusæ. Quinto animæ in purgatorio pœnâ sensus graviter non torquerentur cum brevi se ex illo loco sciant egressuras.

Intelligentia sphaerarum caelestium motrices, ab in cruciantur.

II. *Alligatio ad ignem addenda est qualitas dolorifera.*

Huic ergo alligatiōi superaddi necessariò debet productio qualitatis istiusmodi dolorifera: sic enim primò, magis propriè explicatur modus cruciandi ignis, qui dum torquet corpora, non per se solum tanquam per objectum, sed effectivè etiam id præstat, aliquid scilicet doloriferum in iis producendo. Deinde propiùs accedit ad modum loquendi Scripturæ & Patrum de hoc ignis cruciatu; qui scilicet ubique penè asserunt ignem infernalem non solum cruciare & torquere (quod tamen etiam propriè fit per productionem qualitatis doloriferae in corporibus, & consequenter in spiritibus, ut jam ostensum est) sed etiam urere cum dicunt & cremare demones, & animas. Hoc modo loquitur S. Cyprianus, Cyrillus, Gregorius, Ambrosius, Chrysostomus, Fulgentius, & alii. Quidquid autem sit, utrùm ad cruciatum præcisè requiratur vel non requiratur effectio aliqua, seu actio illius quod cruciat, in id quod cruciatur, certè ut ignis urat requiritur.

Patres requirere videntur qualitatem doloriferam.

III. *Cruciatu per qualitatem doloriferam, proxime accedit ad usionem.*

Licet verò hæc in proprio sensu sumi nequeant, cum spiritus ab igne uri propriè nequeant, explicare tamen debemus Patres modo maximè similitudini, qua ignis res urit corporeas: modus autem simillimus est, ut sicut ignis urens carnem, aliquid in eâ doloriferum corporeum producit, ita & torquens vel urens spiritum, aliquid in eo doloriferum spirituale producat; hic enim modus operandi maximè accedit ad usionem propriam & corpoream. Deinde, ut bene notat Maratius citatus, dolor intensus passim dicit solet animum urere, & incendere.

IV. *Cujusmodi sit hæc qualitas dolorifera in demonibus.*

Si autem queratur cujusmodi sit hæc qualitas, quam ab igne immisam in spiritus dicimus: Suarez num. 48. ait talem esse, quæ reddat animam vel Angelum turpem ac deformem: sed quicquid sit de hoc, placet mihi quod affirmat Maratius num. 5. & insinuat Lessius num. 219. posse esse qualitatem

aliquam, quæ per se sit ingrata ac dolorem & cruciatum excitet. Nec ad hoc requiri ut aliquo naturaliter debito privet, aut aliud nocumentum adferat, præter seipsam, utpote quæ per se res ingrata est, & injucunda, & consequenter dolorem creans, majorem vel minorem pro diversitate quam in se habet: sicut etiam in corporalibus res, quæ ingrata sunt, & injucundæ, non semper privant aliquo connaturaliter debito, nec alio modo cruciant ac vexant, quàm per se. Sic soni varii ac sapes, etiam in rebus aliis salutaribus, & quæ ad conservationem hominum ordinantur, ut in medicamentis, maximam per se gustui molestiam asserunt. Ejusmodi ergo esse poterit qualitas hæc spiritalis dolorifera, per se scilicet molesta & injucunda, & consequenter dolorem, cruciatum, ac molestiam maximam per se in demonibus & animabus damnatis excitans.

Diversa qualitas diversum causat cruciatum.

Hæc qualitas per se molesta est, & injucunda.

V. *Demonibus anima communitur ignem, quæcunque aut, cruciantur.*

Objicies demones, etiam extra infernum torquentur, ergo id per quod torquentur, non est qualitas ab igne infernali producta. Contra, ergo nec torquentur per alligationem ad ignem. Respondetur itaque primò, probabile esse demones & animas quo se cunque conferunt, ignem secum, à quo cruciuntur, semper circumferre. Secundo, si dum extra infernum sunt, ignem sibi non habeant præsentem, nihilominus ignis in inferno existens potest miraculosè hanc in iis doloriferam qualitatem producere, & agere in distans. Tertio dicunt aliqui, in hoc casu Deum per se hanc in iis qualitatem producere, sicque non minus cruciantur, quàm si existerent in inferno: quâ in re hæc sententia superat illam de alligatione ad ignem; apprehendere enim quod aliquando sint alligandi igni, non est ei actus alligari, & consequenter nec puniri actu illâ pœnâ, quâ demones in inferno, & damnatorum animæ ibidem plectuntur.

SECTIO QUARTA.

Alii nonnulli cruciatus demonum explicandi modi.

HÆ, quas retuli, præcipuæ sunt circa cruciatum demonum in inferno sententia: ad plenior tamen hujus rei explicationem, diversa Theologorum circa hoc placita subjiciam, quibus rei obscurissimæ lucis aliquid asferre conantur, ut quisque ex variis opinionibus eam, quæ sibi magis arriserit, amplectatur.

I. *Plures asserunt hæc de re referri sententiam.*

Prima ergo sententia est, alio, præterquam per alligationem, modo demones & animas separatas torqueri, eum tamen nobis planè esse incognitum, nec certum aliquem, ac determinatum cum probabilitate assignari posse: ita Vasquez hic, Disp. 243. cap. ultimo. Eiusdem opinionis esse videtur Hugo de S. Victore lib. 2. de Sacram. part. 9. cap. 11. & alibi, favetque S. Augustinus lib. 12. de Civit. cap. decimo. Verùm, ut in aliis rebus difficilibus operam suam in iis declarandis laudabiliter collocant Theologi, ita hic etiam conatus adhibendus, ut res hæc declaretur, & è suis tenebris utcunque eruatur, quod & superioribus hæc Sectionibus præstitimus.

II. *Volunt alii qui certum hujus rei modum esse gnari non possent.*

Secunda itaque sententia hunc demonum & animarum cruciatum in eo situm esse asserit, quod ignis à Deo elevatus actum doloris in iis de amissâ beatitudine, & aliis, quæ ipsi ex peccato proveniunt damnis spiritalibus producat: ita Arrubal hoc loco, & Alarcon Disp. 9. cap. 10. Sed contra, dicitur

III. *Secundis sententia idem ignem vult cruciare, quia dolorem de amissâ beatitudine præducit.*